

του εναι τοις προς ημων, βασιλειου
 του μετριοκοπου και σαβιτου και
 του αδελφου του μετριοκοπου του νεου
 του ανδρος ελληνη και η ευφελου η
 του κρυφου:

Πολλω μετ' αποκαλον τ' εστι ζυμβουλευ
 αι υμιν ο παιδες, αυβελπσω ει γιναι κριση
 και αξιοισι ειν υμιν ελομυοις πεπιστευ
 κα. το τε γαρ ημικιας ουτως χειρ. ε το
 δια πολλων η δια μιν μωθαι πραγματ.
 εμην και το της πατρ' παιδαλου εστι
 συμφω μετ' βολης ικανως μετ' οχειν, εμ
 χειρομ με ειναι των ατιμων πε
 ποιηκεν. ως τ' τοις αρτη και στα μυοις
 ον βιοον. χειρως προδων την ασφαλει
 δεικνυμαι. τη τε παρ της φιδως οικει
 οτ' εστι μετ' τοις γερας υμιν τη γαμω
 ως τε μετ' αυτο ελατ τον τι παρων ευμοιας
 μεμειν υμιν. υμας τε μομιζειν. ει μη τη
 υμων διαμαρτανω της τρωικης, μετ' ο
 θειν τοις τ' κομτας προς εμε βλεπομετας.
 ει μεν ου προθωμωσ δεοι αθετ' λεγ
 μωα, της δε εθρας των εβαιμου μωωμ
 εσεαθε παρ ομοιοδωταξισωσ. ει δε μετ'
 φομεν υδερ ανει ποιμι διακρες. αυτοι
 δε, μεμνηαθε των ψωμ διλομοτη. ομοις
 εκεινος φη. αριστον μν ειναι τον παρ ε αυ
 τ' δε ον ταξ μορωσται. εδωρον δε κακει